

Κεφάλαιο 11

Ο ΘΕΟΣ Η ΤΟ ΕΓΩ.

Εισαγωγή.

1. Ή ο Θεός ή το εγώ είναι παράφρων. Αν εξετάσεις τα στοιχεία και των δύο πλευρών δίκαια, θα συνειδητοποιήσεις ότι αυτό πρέπει να είναι αλήθεια. Ούτε ο Θεός ούτε το εγώ προτείνουν ένα αποσπασματικό σύστημα σκέψης. Στο κάθε ένα υπάρχει εσωτερική συνέπεια, αλλά μεταξύ τους είναι διαμετρικά αντίθετα από όλες τις απόψεις, έτσι ώστε να είναι αδύνατη η εν μέρει υποταγή. Να θυμάσαι, ακόμα, ότι τα αποτελέσματά τους είναι το ίδιο διαφορετικά όπως και οι βάσεις τους, και δεν μπορείς να συμφιλιώσεις τις θεμελιωδώς ασυμβίβαστες φύσεις τους ταλαντευόμενος ανάμεσα τους. Τίποτα ζωντανό δεν είναι ορφανό από πατέρα, διότι ζωή σημαίνει δημιουργία. Επομένως, η απόφασή που παίρνεις είναι πάντα μια απάντηση στην ερώτηση, «Ποιος είναι ο πατέρας μου;» Και θα είσαι πιστός στον πατέρα που θα επιλέξεις.

2. Όμως τι θα έλεγες σε κάποιον που πίστεψε ότι αυτή η ερώτηση πραγματικά περιέχει σύγκρουση; Αν εσύ έφτιαξες το εγώ, τότε πως μπορεί το εγώ να έχει φτιάξει εσένα; Το πρόβλημα εξουσίας είναι ακόμα η μόνη πηγή σύγκρουσης, διότι το εγώ φτιάχτηκε από την επιθυμία του Υιού του Θεού να είναι αυτός ο πατέρας. Το εγώ, λοιπόν, δεν είναι τίποτα άλλο από ένα σύστημα ψευδαισθήσεων με το οποίο εσύ έφτιαξες τον δικό σου πατέρα. Μην γελιέσαι γι αυτό. Αυτό ακούγεται παράλογο όταν δηλώνεται με πλήρη ειλικρίνεια, αλλά το εγώ ποτέ δεν κοιτά με πλήρη ειλικρίνεια αυτό που κάνει. Όμως, αυτό είναι το παράλογο αξίωμα του, το οποίο είναι προσεκτικά κρυμμένο κάτω από την σκοτεινή θεμέλια λίθο του συστήματος σκέψης του. Και επομένως είτε το εγώ, που έφτιαξες εσύ, είναι ο πατέρας σου, είτε όλο το σύστημα σκέψης του δεν μπορεί να σταθεί.

3. Εσύ φτιάχνεις προβάλλοντας, αλλά ο Θεός δημιουργεί επεκτείνοντας. Ο ακρογωνιαίος λίθος της δημιουργίας του Θεού είσαι εσύ, διότι το σύστημα σκέψης Του είναι το φως. Να θυμάσαι τις Αχτίνες που είναι εκεί αθέατες. Όσο περισσότερο πλησιάζεις στο κέντρο του συστήματος σκέψης Του, τόσο πιο καθαρό γίνεται το φως. Όσο περισσότερο πλησιάζεις στην βάση του συστήματος σκέψης του εγώ, τόσο πιο σκοτεινός και δυσδιάκριτος γίνεται ο δρόμος. Ωστόσο, ακόμα κι ο μικρός σπινθήρας μέσα στο νου σου είναι αρκετός για να τον φωτίσει. Φέρε αυτό το φως άφοβα μαζί σου, και γενναία ανύψωνέ το πάνω από τα θεμέλια του συστήματος σκέψης του εγώ. Να είσαι πρόθυμος να το κρίνεις με απόλυτη ειλικρίνεια. Άνοιξε τον σκοτεινό ακρογωνιαίο λίθο του τρόμου πάνω στον οποίο βασίζεται, και φέρε τον έξω στο φως. Τότε θα δεις ότι στηρίζεται πάνω σε κάτι που δεν έχει νόημα, και όλα όσα φοβάσαι βασίζονται στο τίποτα.

4. Αδερφέ μου, είσαι μέρος του Θεού και δικό μου. Όταν έχεις επιτέλους κοιτάξει την βάση του εγώ δίχως να τρομοκρατείσαι τότε θα έχεις επίσης κοιτάξει και τα δικά μας θεμέλια. Έρχομαι σε σένα από τον Πατέρα μας για να σου προσφέρω τα πάντα ξανά. Μην τα αρνείσαι για να κρατήσεις τον σκοτεινό θεμέλιο λίθο του εγώ κρυμμένο, διότι η προστασία του δεν θα σε σώσει. Σου δίνω τον φανό και θα πορευτώ μαζί σου. Δεν θα κάνεις μόνος σου αυτό το ταξίδι. Θα σε οδηγήσω στον αληθινό μας Πατέρα, ο Οποίος σε χρειάζεται, όπως κι εγώ. Δεν θα απαντήσεις στο κάλεσμα της αγάπης με χαρά;

1. Τα Δώρα της Πατρότητας.

1. Έχεις μάθει ότι χρειάζεσαι θεραπεία. Θα ήθελες να φέρεις οτιδήποτε άλλο στην Υιότητα, εφόσον αναγνωρίζεις την ανάγκη σου για θεραπεία πρώτα για σένα τον ίδιο; Διότι μέσα σ' αυτό βρίσκεται η αρχή της επιστροφής στην γνώση· το θεμέλιο πάνω στο οποίο ο Θεός θα βοηθήσει να κτιστεί ξανά το σύστημα σκέψης που μοιράζεσαι μαζί Του. Κάθε λιθάρι που θα τοποθετήσεις πάνω σε αυτό θα είναι ευλογημένο από Αυτόν, διότι θα επανορθώνεις την ιερή κατοικία του Υιού Του, εκεί όπου Αυτός βούλεται ο Υιός Του να είναι και όπου είναι πραγματικά. Σε όποιο τμήμα του νου του Υιού του Θεού επαναφέρεις αυτή την πραγματικότητα, την επαναφέρεις και στον εαυτό σου. Κατοικείς στο Νου του Θεού μαζί με τον αδελφό σου, διότι ο Θεός ο Ίδιος δεν θέλησε να είναι μόνος.

2. Το να είσαι μόνος σημαίνει ότι είσαι διαχωρισμένος από το άπειρο, αλλά πως γίνεται αυτό

εφόσον το άπειρο δεν έχει τέλος; Κανένας δεν μπορεί να πάει πέρα από το απεριόριστο, διότι ό,τι δεν έχει όρια πρέπει να βρίσκεται παντού. Δεν υπάρχει ούτε αρχή ούτε τέλος στον Θεό, του Οποίου το σύμπαν είναι ο Εαυτός Του. Μπορείς εσύ να αποκλείσεις τον εαυτό σου από το σύμπαν, ή από τον Θεό ο Οποίος **είναι** το σύμπαν; Εγώ και ο Πατέρας μου είμαστε ένα με σένα, διότι εσύ είσαι μέρος από Εμάς. Πιστεύεις πραγματικά ότι κάποιο μέρος του Θεού θα μπορούσε να λείπει ή να είναι χαμένο γι Αυτόν;

3. Αν δεν ήσουν τμήμα του Θεού, το Θέλημα Του δεν θα ήταν ενοποιημένο. Μπορείς να διανοηθείς κάτι τέτοιο; Μπορεί μέρος του Νου Του να περιέχει το τίποτα; Αν το δικό σου μέρος στο Νου Του δεν μπορεί να καλυφθεί από κανένα άλλο εκτός από σένα, και η κάλυψη του ήταν η δημιουργία σου, δίχως εσένα θα υπήρχε ένα κενό μέρος στο Νου του Θεού. Η επέκταση δεν μπορεί να εμποδιστεί, και δεν έχει καθόλου κενά. Συνεχίζεται για πάντα, όσο και να την αρνείσαι. Η άρνηση της πραγματικότητάς της από σένα μπορεί να την κρατά μέσα στο χρόνο, αλλά όχι στην αιωνιότητα. Αυτός είναι ο λόγος που οι δημιουργίες σου δεν έχουν παύσει να επεκτείνονται, και γι αυτό τόσες πολλές περιμένουν την επιστροφή σου.

4. Η αναμονή είναι δυνατή μόνο μέσα στον χρόνο, αλλά ο χρόνος δεν έχει κανένα νόημα. Εσύ που έχεις καθυστερήσει μπορείς να αφήσεις τον χρόνο πίσω σου απλά αναγνωρίζοντας ότι ούτε η αρχή ούτε το τέλος δημιουργήθηκαν από τον Αιώνιο, ο Οποίος δεν τοποθέτησε κανένα όριο στην δημιουργία Του ούτε και σε αυτούς που δημιουργούν σαν Αυτόν. Εσύ δεν το γνωρίζεις αυτό απλά διότι έχεις προσπαθήσει να περιορίσεις αυτό που Εκείνος δημιούργησε, άρα πιστεύεις ότι όλη η δημιουργία είναι περιορισμένη. Πώς, λοιπόν, θα μπορούσες να γνωρίζεις τις δημιουργίες σου, αφού έχεις αρνηθεί το άπειρο;

5. Οι νόμοι του σύμπαντος δεν επιτρέπουν αντιφάσεις. Αυτό που ισχύει για τον Θεό ισχύει και για σένα. Αν εσύ πιστεύεις ότι είσαι απών από τον Θεό, θα πιστεύεις ότι κι Αυτός είναι απών από σένα. Το άπειρο δεν έχει νόημα χωρίς εσένα, κι εσύ δεν έχεις νόημα χωρίς τον Θεό. Δεν υπάρχει τέλος στον Θεό και στον Υιό Του, διότι εμείς **είμαστε** το σύμπαν. Ο Θεός δεν είναι ατελής, και δεν είναι άτεκνος. Επειδή Αυτός δεν θέλησε να είναι μόνος, δημιούργησε έναν Υιό σαν τον Ίδιο. Μην Του αρνείσαι τον Υιό Του, διότι η απροθυμία σου να δεχτείς την Πατρότητά Του, σου στερεί και την δική σου. Δες τις δημιουργίες Του ως Υιό Του, διότι οι δικές σου δημιουργήθηκαν προς τιμήν Του. Το σύμπαν της αγάπης δεν σταματά επειδή εσύ δεν το βλέπεις, ούτε τα μάτια σου έχασαν την ικανότητα να βλέπουν επειδή τα κρατάς κλειστά. Κοίταξε την δόξα της δημιουργίας Του, και θα μάθεις αυτό που ο Θεός έχει φυλάξει για σένα.

6. Ο Θεός σου έχει δώσει μια θέση μέσα στο Νου Του, που θα είναι δική σου για πάντα. Όμως, μπορείς να την κρατήσεις μόνο δίνοντάς την, έτσι όπως σου δόθηκε. Θα μπορούσες να μένεις μόνος σου εκεί, όταν ο λόγος που σου δόθηκε είναι ότι ο Θεός δεν ήθελε να είναι μόνος; Ο Νους του Θεού δεν γίνεται να ελαττωθεί. Μπορεί μόνο να αυξάνει, διότι όλα όσα δημιούργησε έχουν την λειτουργία να δημιουργούν. Η αγάπη δεν περιορίζει, και ό,τι δημιουργεί δεν είναι περιορισμένο. Η Θέληση του Θεού για σένα είναι να προσφέρεις δίχως όρια, διότι μόνο αυτό μπορεί να σου δώσει την χαρά Του την οποία θέλει να μοιράζεται μαζί σου. Η δική σου αγάπη είναι το ίδιο απεριόριστη όπως και η δική Του επειδή ακριβώς **είναι** δική Του

7. Θα μπορούσε κάποιο τμήμα του Θεού να είναι δίχως την Αγάπη Του, και θα μπορούσε κάποιο κομμάτι της Αγάπης Του να περιοριστεί; Ο Θεός είναι η κληρονομιά σου, διότι ο Εαυτός Του είναι το μοναδικό Του δώρο. Πώς αλλιώς μπορείς εσύ να προσφέρεις εκτός σαν Αυτόν αν θέλεις να γνωρίσεις το δώρο Του σε σένα; Δίνε, λοιπόν, δίχως περιορισμούς και δίχως τέλος, για να μάθεις πόσα πολλά έχει προσφέρει Αυτός σε σένα. Η ικανότητά σου να Τον δεχθείς εξαρτάται από την προθυμία σου να προσφέρεις όπως Εκείνος. Η πατρότητά σου και ο Πατέρας σου είναι ένα. Ο Θεός βούλεται να δημιουργεί, και η βούληση σου είναι δική Του. Επομένως κι εσύ θέλεις να δημιουργείς, εφόσον η θέλησή σου προέρχεται από την δική Του. Και αφού είναι επέκταση της δική Του Θέλησης, είναι όμοια με την δική Του.

8. Όμως δεν γνωρίζεις αυτό που θέλεις. Αυτό δεν είναι παράξενο όταν συνειδητοποιήσεις ότι το να αρνείσαι σημαίνει ότι «δεν γνωρίζεις». Το Θέλημα του Θεού είναι να είσαι ο Υιός Του. Όταν το αρνείσαι αυτό αρνείσαι και το δικό σου θέλημα, κι επομένως δεν ξέρεις ποιο είναι. Πρέπει να ρωτάς ποιο είναι το Θέλημα του Θεού στα πάντα, επειδή αυτό είναι και το δικό σου θέλημα. Δεν το γνωρίζεις, αλλά το Άγιο Πνεύμα το θυμάται για σένα. Ρώτα Το, λοιπόν, ποιο είναι το Θέλημα του Θεού για σένα, και Αυτό θα σου αποκαλύψει το δικό σου. Χρειάζεται να επαναλαμβάνεται συχνά ότι δεν το γνωρίζεις. Όποτε σου φαίνεται ότι αυτό που σου λέει το Άγιο Πνεύμα είναι καταναγκαστικό, αυτό συμβαίνει μόνο επειδή εσύ δεν έχεις αναγνωρίσει το δικό σου θέλημα.

9. Η προβολή του εγώ κάνει την Βούληση του Θεού να φαίνεται σαν να είναι έξω από σένα, κι επομένως όχι δική σου. Με αυτή την ερμηνεία φαίνεται πως είναι δυνατόν να συγκροούνται

η Βούληση του Θεού και η δική σου. Ο Θεός, λοιπόν, μπορεί να φαίνεται πως απαιτεί από σένα αυτό που δεν θέλεις να δώσεις, κι έτσι σου στερεί αυτό που θέλεις. Θα μπορούσε ο Θεός, ο Οποίος θέλει μόνο το θέλημα σου, να είναι ικανός για κάτι τέτοιο; Το θέλημα σου είναι η ζωή Του, την οποία σου έχει δώσει. Ακόμα και μέσα στον χρόνο δεν μπορείς να ζεις χώρια από Αυτόν. Ο ύπνος δεν είναι θάνατος. Αυτό που Εκείνος δημιούργησε μπορεί να κοιμάται, αλλά δεν μπορεί να πεθάνει. Το Θέλημα Του για τον Υιό Του είναι η αθανασία, και αυτό είναι και το θέλημα του Υιού Του για τον εαυτό του. Ο Υιός του Θεού δεν μπορεί να θέλει τον θάνατο του διότι ο Πατέρας του είναι ζωή, και ο Υιός Του είναι σαν Αυτόν. Η δημιουργία είναι το θέλημα σου **επειδή** είναι και δικό Του.

10. Δεν γίνεται να είσαι χαρούμενος παρά μόνο αν κάνεις αυτό που θέλεις πραγματικά, και δεν μπορείς να το αλλάξεις αυτό επειδή είναι αμετάβλητο. Είναι αμετάβλητο σύμφωνα με το Θέλημα του Θεού και το δικό σου, ειδικά το Θέλημα Του δεν θα επεκτεινόταν. Φοβάσαι να γνωρίσεις το Θέλημα του Θεού, επειδή πιστεύεις ότι δεν είναι δικό σου. Αυτή η πίστη είναι ολόκληρη η ασθένειά σου και ολόκληρος ο φόβος σου. Κάθε σύμπτωμα ασθένειας και φόβου προέρχεται από εδώ, διότι αυτή είναι η πεποίθηση που σε κάνει να μην **θέλεις** να γνωρίζεις. Πιστεύοντας το αυτό κρύβεσαι στο σκοτάδι, αρνούμενος ότι το φως είναι μέσα σου.

11. Σου ζητείται να εμπιστευτείς το Άγιο Πνεύμα μόνο και μόνο επειδή Σου μιλάει για σένα. Αυτό είναι η Φωνή του Θεού, αλλά ποτέ μην ξεχνάς ότι ο Θεός δεν θέλησε να είναι μόνος. Αυτός μοιράζεται την Θέλησή Του μαζί σου · δεν σου την επιβάλλει. Πάντα να θυμάσαι ότι αυτό που δίνει το κρατά, και έτσι τίποτα από όσα δίνει δεν μπορεί να έρχεται σε αντίφαση μαζί Του. Εσύ που μοιράζεσαι την ζωή Του πρέπει να την μοιραστείς για να την γνωρίσεις, διότι το μοίρασμα **είναι** γνώση. Ευλογημένος είσαι εσύ που μαθαίνεις ότι το να ακούς το Θέλημα του Πατέρα σου σημαίνει ότι γνωρίζεις το δικό σου. Διότι το θέλημα σου είναι να είσαι σαν Αυτόν, του Οποίου επίσης είναι το Θέλημα. Η Θέληση του Θεού είναι ο Υιός Του να είναι Ένας, κι ενωμένος μαζί Του μέσα στην Ενότητά Του. Αυτός είναι ο λόγος που η θεραπεία είναι η αρχή της αναγνώρισης ότι η δική σου θέληση είναι η δική Του.

II.Η Πρόσκληση για Θεραπεία.

1. Αν η ασθένεια είναι ο διαχωρισμός, η απόφαση να θεραπεύσεις και να θεραπευτείς είναι το πρώτο βήμα προς την αναγνώριση αυτού που πραγματικά θέλεις. Κάθε επίθεση είναι ένα βήμα απομάκρυνσης από αυτό, και κάθε σκέψη θεραπείας το φέρνει πιο κοντά. Ο Υιός του Θεού **έχει** και τον Πατέρα και τον Υιό, διότι **είναι** και ο Πατέρας και ο Υιός. Όταν ενώνεις **το να έχεις με το να είσαι** σημαίνει ότι ενώνεις την θέλησή σου με την δική Του, διότι Αυτός σε θέλει για τον Εαυτό Του. Κι εσύ θέλεις τον εαυτό σου γι Αυτόν διότι όταν Τον κατανοείς τέλεια, γνωρίζεις ότι δεν υπάρχει παρά μόνο μια Θέληση. Όμως, όταν επιτίθεσαι σε οποιοδήποτε μέρος του Θεού και της Βασιλείας Του η κατανόησή σου δεν είναι τέλεια, κι επομένως χάνεται αυτό που πραγματικά θέλεις.

2. Η θεραπεία, λοιπόν, γίνεται ένα μάθημα στην κατανόηση, και όσο πιο πολύ ασκείσαι τόσο καλύτερος δάσκαλος και μαθητής γίνεσαι. Αν έχεις αρνηθεί την αλήθεια, ποιοι θα μπορούσαν να είναι καλύτεροι μάρτυρες για την πραγματικότητά της από εκείνους που έχουν θεραπευτεί από αυτήν; Αλλά βεβαιώσου πως βάζεις και τον εαυτό σου ανάμεσα σε αυτούς, διότι με την προθυμία σου να ενωθείς μαζί τους εκπληρώνεται η θεραπεία σου. Κάθε θαύμα που εκπληρώνεις σου μιλά για την Πατρότητα του Θεού. Κάθε σκέψη θεραπείας που δέχεσαι, είτε από τον αδελφό σου ή μέσα στον δικό σου νου, σε διδάσκει ότι είσαι ο Υιός του Θεού. Σε κάθε βλαβερή σκέψη που κρατάς, όπου και να την αντιλαμβάνεσαι, βρίσκεται η άρνηση της Πατρότητας του Θεού και της Υιότητάς σου.

3. Και η άρνηση είναι τόσο καθολική όσο και η αγάπη. Δεν μπορείς να αρνηθείς μέρος του εαυτού σου, διότι τα υπόλοιπα θα φαίνονται διαχωρισμένα κι επομένως δίχως νόημα. Και όντας δίχως νόημα για σένα, δεν θα τα καταλαβαίνεις. Όταν αρνείσαι το νόημα κάποιου πράγματος σημαίνει ότι δεν μπορείς να το καταλάβεις. Μπορείς να θεραπεύσεις μόνο τον εαυτό σου, διότι μόνο ο Υιός του Θεού χρειάζεται θεραπεία. Την χρειάζεσαι διότι δεν κατανοείς τον εαυτό σου, κι επομένως δεν γνωρίζεις τι κάνεις. Έχοντας λησμονήσει την θέλησή σου, δεν γνωρίζεις τι πραγματικά θέλεις.

4. Η θεραπεία είναι ένα σημάδι ότι θέλεις να ολοκληρωθείς . Και αυτή η προθυμία ανοίγει τα αυτιά σου στην Φωνή του Αγίου Πνεύματος, του Οποίου το μήνυμα είναι η ολότητα. Αυτό θα σου δώσει την ικανότητα να πας πολύ πιο πέρα από την θεραπεία που θα αναλάβεις, διότι μαζί με την μικρή σου προθυμία να ολοκληρωθείς θα θέσει την δική Του ολοκληρωμένη Θέληση και θα κάνει και την δική σου καθολική. Τι είναι αυτό που δεν μπορεί να πετύχει ο

Υιός του Θεού με την Πατρότητα του Θεού μέσα του; Ωστόσο η πρόσκληση πρέπει να προέλθει από σένα, διότι έχεις σίγουρα μάθει ότι αυτόν που προσκαλείς σαν φιλοξενούμενό σου, αυτός και θα κατοικήσει μαζί σου.

5. Το Άγιο Πνεύμα δεν μπορεί να μιλήσει σε έναν αφιλόξενο οικοδεσπότη, διότι δεν θα ακουστεί. Ο Αιώνιος Καλεσμένος παραμένει, αλλά η Φωνή Του εξασθενίζει με ξένη συντροφιά. Το Άγιο Πνεύμα χρειάζεται την προστασία σου, μόνο και μόνο επειδή η φροντίδα σου είναι ένα σημάδι ότι Το θέλεις. Σκέψου σαν Αυτό έστω και στο ελάχιστο, και ο μικρός σπινθήρας θα μετατραπεί σε ένα λαμπερό φως που θα γεμίσει το νου σου έτσι ώστε να γίνει ο μοναδικός σου Καλεσμένος. Όποτε ζητάς από το εγώ να εισέλθει, μειώνεις το καλωσόρισμά του Αγίου Πνεύματος. Αυτό θα παραμείνει, αλλά εσύ θα έχεις παραταχθεί εναντίον Του. Όποιο ταξίδι κι αν επιλέξεις να κάνεις, το Άγιο Πνεύμα θα έρθει μαζί σου, περιμένοντας. Μπορείς με ασφάλεια να εμπιστευτείς την υπομονή Του, διότι δεν μπορεί να εγκαταλείψει ένα κομμάτι του Θεού. Όμως, χρειάζεσαι κάτι πολύ περισσότερο από υπομονή.

6. Ποτέ δεν θα αναπαυτείς μέχρι να γνωρίσεις την λειτουργία σου και να την εκπληρώσεις, διότι μόνο εκεί μπορεί η δική σου θέληση και του Πατέρα σου να είναι απόλυτα ενωμένες. Το να Τον έχεις σημαίνει ότι είσαι σαν Αυτόν, ο Οποίος σου έχει δώσει τον Εαυτό Του. Εσύ που έχεις τον Θεό πρέπει να είσαι σαν τον Θεό, διότι η λειτουργία Του έγινε δική σου μαζί με το δώρο Του. Προσκάλεσε αυτή την γνώση να επιστρέψει στο νου σου, και μην αφήσεις να εισέλθει τίποτα που να την αποκρύψει. Ο Καλεσμένος που σου έστειλε ο Θεός θα σε διδάξει πώς να το κάνεις αυτό, φτάνει εσύ να αναγνωρίσεις τον μικρό σπινθήρα και να τον αφήσεις να μεγαλώσει. Η προθυμία σου δεν χρειάζεται να είναι τέλεια, διότι η δική Του είναι. Αν μόνο Του προσφέρεις ένα μικρό χώρο, θα τον φωτίσει τόσο πολύ που με χαρά θα επιτρέψεις να αυξηθεί κι άλλο. Και με αυτή την αύξηση, θα αρχίσεις να θυμάσαι την δημιουργία.

7. Θέλεις να είσαι όμηρος του εγώ ή οικοδεσπότης του Θεού; Θα δεχτείς μόνο αυτόν που προσκαλείς. Είσαι ελεύθερος να αποφασίσεις ποιος θα είναι ο καλεσμένος σου, και για πόσο θα μείνει μαζί σου. Όμως αυτή δεν είναι πραγματική ελευθερία, διότι ακόμη εξαρτάται από το πώς τη βλέπεις. Το Άγιο Πνεύμα βρίσκεται εκεί, παρόλο που δεν μπορεί να σε βοηθήσει χωρίς την δική σου πρόσκληση. Και το εγώ δεν είναι τίποτα, είτε το προσκαλέσεις είτε όχι. Η πραγματική ελευθερία βασίζεται στο καλωσόρισμα της πραγματικότητας, και από τους καλεσμένους σου μόνο το Άγιο Πνεύμα είναι πραγματικό. Γνώρισε λοιπόν, Ποιος κατοικεί μαζί σου απλά αναγνωρίζοντας αυτό που ήδη είναι εκεί, και μην ικανοποιείσαι με φανταστικούς παρηγορητές, διότι ο Παράκλητος * του Θεού βρίσκεται μέσα σου.

Ο *Παράκλητος στην Καινή Διαθήκη είναι το Πνεύμα το Άγιο. Η ίδια η λέξη σημαίνει αυτός που παρηγορεί, που εμψυχώνει.

III. Από το Σκοτάδι στο Φως.

1. Όταν είσαι αποκαμωμένος θυμήσου ότι έχεις βλάψει τον εαυτό σου. Ο Παράκλητός σου θα σε αναπαύσει, αλλά εσύ δεν μπορείς. Δεν γνωρίζεις πώς, διότι αν το γνώριζες ποτέ δεν θα κουραζόσουν. Μόνο αν εσύ βλάψεις τον εαυτό σου είναι δυνατόν να υποφέρεις με οποιοδήποτε τρόπο, επειδή αυτό δεν είναι το Θέλημα του Θεού για τον Υιό Του. Ο πόνος δεν είναι από Αυτόν, διότι Αυτός δεν γνωρίζει επίθεση και η ειρήνη Του σε περιβάλλει σιωπηλά. Ο Θεός είναι γαλήνιος, διότι δεν υπάρχει σύγκρουση μέσα Του. Η σύγκρουση είναι η ρίζα κάθε κακού, διότι είναι τυφλή και δεν βλέπει σε ποιον επιτίθεται. Ωστόσο, πάντα επιτίθεται στον Υιό του Θεού, και ο Υιός του Θεού είσαι εσύ.

2. Ο Υιός του Θεού χρειάζεται πραγματικά εμψύχωση και παρηγοριά, διότι δεν γνωρίζει τι κάνει, πιστεύοντας ότι η θέλησή του δεν είναι δική του. Η Βασιλεία των Ουρανών είναι δική του, κι όμως αυτός περιπλανιέται άστεγος. Στο σπίτι του μαζί με τον Θεό είναι μόνος, και εν μέσω όλων των αδελφών του είναι δίχως φίλους. Θα άφηνε ο Θεός να είναι αλήθεια αυτό, όταν ο Ίδιος δεν θέλησε να είναι μόνος; Κι αν η θέλησή του είναι δική Του αυτό δεν μπορεί να είναι αλήθεια για σένα, επειδή δεν είναι αλήθεια γι Αυτόν.

3. Ω παιδί μου, αν ήξερες τι θέλει ο Θεός για σένα, η χαρά σου θα ήταν πλήρης! Και ό,τι Εκείνος θέλει έχει ήδη γίνει, διότι ήταν αλήθεια από πάντα. Όταν έρθει το φως και πεις, «η Θέληση του Θεού είναι και δική μου,» θα δεις τόση ομορφιά που θα γνωρίζεις ότι δεν είναι από σένα. Από την χαρά σου θα δημιουργείς ομορφιά στο Όνομά Του, διότι η χαρά σου δεν θα μπορεί πια να περιοριστεί όπως δεν περιορίζεται και η δική Του. Ο ζοφερός, ψυχρός και μικρός σου κόσμος θα αφανιστεί στο τίποτα, και η καρδιά σου θα πλημμυρίσει τόσο πολύ

από χαρά που θα αναπηδήσει στον Ουρανό, μέσα στην Παρουσία του Θεού. Δεν μπορώ να σου πω με τι μοιάζει αυτό, διότι η καρδιά σου δεν είναι έτοιμη. Μπορώ να σου πω, όμως, και να σου υπενθυμίζω συχνά, ότι αυτό που θέλει ο Θεός για τον Εαυτό Του το θέλει και για σένα, και αυτό που θέλει για σένα είναι δικό σου.

4. Ο δρόμος δεν είναι δύσκολος, αλλά **είναι** πολύ διαφορετικός. Δικός σου είναι ο δρόμος του πόνου, για τον οποίο ο Θεός δεν γνωρίζει τίποτα. Αυτός ο δρόμος είναι δύσκολος πραγματικά, και πολύ μοναχικός. Ο φόβος και η θλίψη είναι οι καλεσμένοι σου που πορεύονται μαζί σου σε όλη την διαδρομή. Αλλά το σκοτεινό ταξίδι δεν είναι ο δρόμος του Υιού του Θεού. Πορεύσου μέσα στο φως και μην βλέπεις τους σκοτεινούς συντρόφους, διότι δεν είναι κατάλληλοι σύντροφοι για τον Υιό του Θεού, ο οποίος δημιουργήθηκε **από** το φως και **μέσα** στο φως. Το Μέγα Φως πάντα σε περιβάλλει και λάμπει μέσα από σένα. Πώς μπορείς να βλέπεις τους σκοτεινούς συντρόφους μέσα σε ένα τέτοιο φως; Αν τους βλέπεις, αυτό γίνεται μόνο επειδή εσύ αρνείσαι το φως. Όμως αντί να αρνείσαι το φως αρνήσου αυτούς, διότι το φως είναι εδώ και ο δρόμος είναι καθαρός.

5. Ο Θεός δεν κρύβει τίποτα από τον Υιό Του, παρόλο που ο Υιός Του θέλει να κρύψει τον εαυτό του. Όμως, ο Υιός του Θεού δεν μπορεί να κρύψει την δόξα του, διότι ο Θεός τον θέλει να είναι ένδοξος, και του έδωσε το φως που λάμπει μέσα του. Ποτέ δεν θα χάσεις τον δρόμο σου, διότι ο Θεός σε οδηγεί. Όταν περιπλανιέσαι, το μόνο που κάνεις είναι να αναλαμβάνεις ένα ταξίδι που δεν είναι αληθινό. Οι σκοτεινοί σύντροφοι, ο σκοτεινός δρόμος, είναι όλα ψευδαισθήσεις. Στρέψου προς το φως, διότι ο μικρός σπινθήρας μέσα σου είναι μέρος ενός τόσο μεγάλου φωτός που μπορεί να σε τραβήξει μακριά από το σκοτάδι για πάντα. Διότι ο Πατέρας σου **είναι** ο Δημιουργός σου, κι εσύ **είσαι** σαν Αυτόν.

6. Τα παιδιά του φωτός δεν μπορεί να κατοικούν στο σκοτάδι, διότι το σκοτάδι δεν είναι μέσα τους. Μην γελιέσαι από τους σκοτεινούς εμψυχωτές, και ποτέ μην τους αφήνεις να εισέλθουν στο νου του Υιού του Θεού, διότι δεν έχουν θέση μέσα στο ναό Του. Όταν μπαίνεις στον πειρασμό να Τον αρνηθείς θυμήσου ότι **δεν υπάρχουν** άλλοι θεοί για να τους βάλεις μπροστά από Αυτόν, και δέξου την Θέλησή Του για σένα με γαλήνη. Διότι δεν μπορείς να την δεχτείς αλλιώς.

7. Μόνο ο Παράκλητος του Θεού μπορεί να σε εμψυχώσει και να σε παρηγορήσει. Μέσα στην γαλήνη του ναού Του, σε περιμένει για να σου δώσει την ειρήνη που είναι δική σου. Πρόσφερε την ειρήνη Του, για να μπορέσεις να εισέλθεις στο ναό και να την βρεις να σε περιμένει. Αλλά να είσαι άγιος στην Παρουσία του Θεού, ειδάλλως δεν θα γνωρίζεις ότι βρίσκεσαι εκεί. Διότι ό,τι είναι διαφορετικό από τον Θεό δεν μπορεί να εισέλθει μέσα στο Νου Του, επειδή δεν ήταν δική Του Σκέψη κι επομένως δεν Του ανήκει. Και ο νους σου πρέπει να είναι τόσο αγνός όσο ο δικός Του, αν θέλεις να γνωρίσεις τι σου ανήκει. Περιφρούρησε προσεκτικά το ναό Του, διότι Αυτός ο Ίδιος κατοικεί εκεί και διαμένει με ειρήνη. Δεν μπορείς να εισέλθεις στην Παρουσία του Θεού με τους σκοτεινούς συντρόφους δίπλα σου, αλλά ούτε και μόνος σου μπορείς να εισέλθεις. Όλοι οι αδελφοί σου πρέπει να εισέλθουν μαζί σου, διότι αν δεν τους δεχτείς ούτε κι **εσύ** μπορείς να εισέλθεις. Διότι δεν μπορείς να καταλάβεις την ολότητα εκτός κι αν είσαι ολοκληρωμένος, και αν ο Υιός του Θεού θέλει να γνωρίσει την Ολότητα του Πατέρα του, κανένα κομμάτι του δεν μπορεί να αποκλειστεί.

8. Μέσα στο νου σου μπορείς να δεχτείς ολόκληρη την Υιότητα και να την ευλογήσεις με το φως που της έδωσε ο Πατέρας σου. Τότε θα είσαι άξιος να διαμένεις μέσα στο ναό μαζί Του, διότι είναι η θέλησή σου να μην είσαι μόνος. Ο Θεός ευλόγησε τον Υιό Του για πάντα. Αν εσύ τον ευλογήσεις μέσα στον χρόνο, θα βρεθείς μέσα στην αιωνιότητα. Ο χρόνος δεν μπορεί να σε χωρίσει από τον Θεό αν τον χρησιμοποιήσεις για χάρη του αιώνιου.

IV. Η Κληρονομιά του Υιού του Θεού.

1. Ποτέ μην ξεχνάς ότι η Υιότητα είναι η σωτηρία σου διότι η Υιότητα είναι ο Εαυτός σου. Ως δημιουργία του Θεού είναι δική σου, και εφόσον σου ανήκει είναι και δική Του. Ο Εαυτός σου δεν χρειάζεται σωτηρία, αλλά ο νους σου χρειάζεται να μάθει τι είναι η σωτηρία. Δεν σώζεσαι **από** κάτι, όμως σώζεσαι **για** την δόξα. Η δόξα είναι κληρονομιά σου, που σου δόθηκε από τον Δημιουργό σου για να μπορείς να την επεκτείνεις. Όμως, αν μισείς μέρος του Εαυτού σου όλη σου η κατανόηση χάνεται, διότι κοιτάξεις αυτό που δημιούργησε ο Θεός ως εαυτό σου χωρίς αγάπη. Κι εφόσον αυτό που δημιούργησε Εκείνος είναι μέρος Του, τότε Του αρνείσαι την θέση Του μέσα στον Ίδιο του τον βωμό.

2. Θα μπορούσες να καταστήσεις τον Θεό άστεγο και να γνωρίζεις ότι βρίσκεσαι σπίτι σου;

Μπορεί ο Υιός να αρνείται τον Πατέρα δίχως να πιστεύει ότι ο Πατέρας τον έχει αρνηθεί; Οι νόμοι του Θεού ισχύουν μόνο για την δική σου προστασία, και ποτέ δεν ισχύουν μάταια. Αυτό που βιώνεις όταν αρνείσαι τον Πατέρα σου εξακολουθεί να είναι για την δική σου προστασία, διότι η δύναμη της θέλησής σου δεν μπορεί να μειωθεί δίχως την παρέμβαση του Θεού εναντίον της, όμως οποιοσδήποτε περιορισμός της δύναμης σου δεν είναι Θέλημα Θεού. Επομένως, στρέψου μόνο προς την δύναμη που έδωσε ο Θεός για να σε σώσει, και να θυμάσαι ότι είναι δική σου **επειδή** είναι δική Του, κι ενώσου με τους αδελφούς σου μέσα στην ειρήνη Του.

3. Η ειρήνη σου βασίζεται στην έλλειψη ορίων της. Όταν περιορίζεις την ειρήνη που μοιράζεσαι, τότε ο Εαυτός σου παραμένει άγνωστος σε σένα. Κάθε βωμός προς τον Θεό είναι μέρος από σένα, διότι το φως που Αυτός δημιούργησε είναι ένα μαζί Του. Θα απόκοβες έναν αδελφό από το φως που είναι δικό σου; Δεν θα το έκανες αυτό αν συνειδητοποιούσες ότι μόνο τον δικό σου νου συσκοτίζεις. Καθώς τον φέρνεις πίσω, έτσι θα επιστρέφεις κι εσύ. Αυτός είναι ο νόμος του Θεού, για την προστασία της Ολότητας του Υιού Του.

4. **Μόνο εσύ είσαι αυτός που μπορεί να στερήσει τον εαυτό σου από οτιδήποτε.** Μην αντιστέκεσαι σε αυτή την συνειδητοποίηση, διότι είναι πραγματικά η αρχή της αυγής του φωτός. Να θυμάσαι ακόμα, ότι η άρνηση αυτού του απλού γεγονότος παίρνει πολλές μορφές, που πρέπει να μάθεις να τις αναγνωρίζεις και να τις αντιτίθεται σθεναρά, χωρίς καμία εξαίρεση. Αυτό είναι ένα κρίσιμο βήμα στην αφύπνιση. Οι αρχικές φάσεις αυτής της μεταστροφής είναι συχνά αρκετά οδυνηρές, διότι καθώς αποσύρεις τις κατηγορίες σου απέξω, υπάρχει μια ισχυρή τάση να τις φιλοξενείς μέσα σου. Είναι δύσκολο στην αρχή να συνειδητοποιήσεις ότι αυτό είναι ακριβώς το ίδιο πράγμα, διότι δεν υπάρχει καμία διάκριση ανάμεσα στο μέσα και στο έξω.

5. Αν οι αδελφοί σου είναι μέρος από σένα κι εσύ τους κατηγορείς για τις απώλειες σου, κατηγορείς τον εαυτό σου. Και δεν μπορείς να κατηγορείς τον εαυτό σου δίχως να κατηγορείς τους αδελφούς σου. Γι αυτό η κατηγορία πρέπει να εξαλειφθεί, και να μην την βλέπεις πουθενά. Αν την θέσεις επάνω σου, τότε δεν μπορείς να γνωρίσεις τον εαυτό σου, διότι μόνο το εγώ κατηγορεί. Η αυτό – κατηγορία επομένως, είναι ταύτιση με το εγώ, και μία άμυνα του όπως και το να κατηγορείς τους άλλους. **Δεν μπορείς να εισέλθεις στην Παρουσία του Θεού αν επιτίθεται στον Υιό Του.** Όταν ο Υιός Του υψώσει την φωνή του υμνώντας τον Δημιουργό του, θ' ακούσει την Φωνή που μιλά για τον Πατέρα του. Όμως ο Δημιουργός δεν μπορεί να υμνηθεί δίχως τον Υιό Του, διότι μοιράζονται την δόξα Τους και δοξάζονται μαζί.

6. Ο Χριστός βρίσκεται στον βωμό του Θεού, περιμένοντας να καλωσορίσει τον Υιό Του. Έλα, όμως, χωρίς καμία απολύτως καταδίκη, ειδάλλως θα πιστεύεις ότι η πόρτα είναι σφραγισμένη και δεν μπορείς να εισέλθεις. Η πόρτα δεν είναι σφραγισμένη, και είναι αδύνατον να μην μπορείς να εισέλθεις στο μέρος που ο Θεός θα ήθελε να βρίσκεσαι. Αγάπησε όμως τον εαυτό σου με την Αγάπη του Χριστού, διότι έτσι σε αγαπά ο Πατέρας σου. Μπορείς να αρνηθείς να εισέλθεις, αλλά δεν μπορείς να φράξεις την πόρτα που ο Χριστός κρατά ανοιχτή. Έλα σε μένα που σου κρατώ την πόρτα ανοιχτή, διότι όσο ζω δεν γίνεται να κλείσει, και ζω για πάντα. Ο Θεός είναι η ζωή μου και η δική σου, και Αυτός δεν αρνείται τίποτα στον Υιό Του.

7. Ο Χριστός περιμένει στον βωμό του Θεού την επανόρθωση του Εαυτού Του μέσα σου. Ο Θεός γνωρίζει τον Υιό Του ως απόλυτα άμεμπτο σαν τον Ίδιο, και προσεγγίζεται μέσω της εκτίμησης του Υιού Του. Ο Χριστός σε περιμένει να τον δεχτείς ως εαυτό σου, και την Ολότητά Του ως δική σου. Διότι ο Χριστός είναι ο Υιός του Θεού, ο Οποίος ζει μέσα στον Δημιουργό Του και λάμπει με την δόξα Του. Ο Χριστός είναι η επέκταση της Αγάπης και της ομορφιάς του Θεού, τόσο τέλειος όσο ο Δημιουργός Του και σε ειρήνη με Αυτόν.

8. Ευλογημένος είναι ο Υιός του Θεού του οποίου η λάμψη προέρχεται από τον Πατέρα του, και του οποίου την δόξα θέλει να την μοιραστεί έτσι όπως ο Πατέρας του την μοιράζεται μαζί του. Δεν υπάρχει καμιά κατάκριση στον Υιό, διότι δεν υπάρχει καμιά κατάκριση στον Πατέρα. Μοιραζόμενος την τέλεια Αγάπη του Πατέρα ο Υιός μοιράζεται ό,τι ανήκει σε Εκείνον, ειδάλλως δεν θα γνωρίζει ούτε τον Πατέρα ούτε τον Υιό. Ειρήνη σε σένα που αναπαύεσαι μέσα στον Θεό, και που μέσα σου αναπαύεται όλη η Υιότητα.

V. Οι «δυναμικές» του Εγώ.

1. Κανένας δεν μπορεί να ξεφύγει από τις ψευδαισθήσεις εκτός κι αν τις κοιτάξει, διότι το να μην τις κοιτάζει είναι ο τρόπος που προστατεύονται. Δεν υπάρχει ανάγκη να αποφεύγεις τις ψευδαισθήσεις τρομοκρατημένος, διότι δεν μπορεί να είναι επικίνδυνες. Είμαστε έτοιμοι να

κοιτάξουμε από πιο κοντά το σύστημα σκέψης του εγώ διότι μαζί έχουμε το φως που θα το διασκορπίσει, κι εφόσον συνειδητοποιείς ότι δεν το θέλεις, πρέπει να είσαι έτοιμος. Ας είμαστε πολύ ήρεμοι κάνοντας το αυτό, γιατί απλά αναζητούμε με ειλικρίνεια την αλήθεια. Οι «δυναμικές» του εγώ θα είναι το μάθημά μας για λίγο, διότι πρέπει να κοιτάξουμε πρώτα αυτό για να μπορέσεις μετά να δεις πιο πέρα από αυτό, εφόσον εσύ το έκανες αληθινό. Θα καταργήσουμε αυτό το σφάλμα ήσυχα μαζί, κι έπειτα θα κοιτάξουμε πέρα από αυτό προς την αλήθεια.

2. Τι άλλο είναι η θεραπεία εκτός από την απομάκρυνση όλων όσων στέκουν στον δρόμο της γνώσης; Και πώς αλλιώς μπορεί κάποιος να διασκορπίσει τις ψευδαισθήσεις εκτός από να τις δει κατάματα, χωρίς να τις προστατεύει; Μην φοβάσαι, λοιπόν, γιατί αυτό που θα κοιτάξεις είναι η πηγή του φόβου, κι αρχίζεις να μαθαίνεις ότι ο φόβος δεν είναι πραγματικός. Επίσης μαθαίνεις ότι τα αποτελέσματά του μπορούν να διαλυθούν απλά με το να αρνηθείς την πραγματικότητά τους. Το επόμενο βήμα είναι προφανώς να αναγνωρίσεις ότι τα αποτελέσματά του δεν υπάρχουν. Οι νόμοι δεν λειτουργούν στο κενό, και ό,τι οδηγεί στο τίποτα δεν έχει συμβεί. Αν η πραγματικότητα αναγνωρίζεται από την επέκτασή της, αυτό που οδηγεί στο τίποτα δεν θα μπορούσε να είναι αληθινό. Μην φοβάσαι, λοιπόν, να κοιτάξεις τον φόβο, διότι αυτός δεν μπορεί να γίνει ορατός. Η διαύγεια διαλύει την σύγχυση εξ ορισμού, και όταν κοιτάξεις το σκοτάδι μέσα από το φως το εξαφανίζεις.

3. Ας αρχίσουμε αυτό το μάθημα στις «δυναμικές του εγώ» κατανοώντας ότι ο όρος από μόνος του δεν σημαίνει τίποτα. Περιέχει αντίφαση εξ ορισμού, που άρα είναι δίχως νόημα. Ο όρος «δυναμικές» υπονοεί την δύναμη να κάνεις κάτι, και όλη η πλάνη του διαχωρισμού έγκειται στην πίστη ότι το εγώ **έχει** την δύναμη να κάνει κάτι. Το εγώ σε τρομάζει διότι το πιστεύεις. Όμως η αλήθεια είναι πολύ απλή:

Όλη η δύναμη είναι του Θεού.

Ό,τι δεν προέρχεται από Αυτόν δεν έχει την δύναμη να κάνει τίποτα.

4. Όταν εξετάζουμε το εγώ, λοιπόν, δεν έχουμε να κάνουμε με δυναμική αλλά με αυταπάτες. Σίγουρα μπορείς να μελετήσεις ένα σύστημα ψευδαισθήσεων χωρίς φόβο, διότι αυτό δεν μπορεί να έχει καμία επίδραση εφόσον η πηγή του δεν είναι αληθινή. Ο φόβος δεν έχει κανένα νόημα αν αναγνωρίσεις τον στόχο του εγώ, ο οποίος είναι τόσο ξεκάθαρα παράλογος ώστε κάθε προσπάθεια του αναλώνεται στο τίποτα. Ο στόχος του εγώ είναι σαφέστατα η αυτονομία του. Από την αρχή, λοιπόν, σκοπός του είναι να είναι διαχωρισμένο, αυτόρκες και ανεξάρτητο από κάθε άλλη δύναμη εκτός από την δική του. Αυτός είναι ο λόγος που είναι το σύμβολο του διαχωρισμού.

5. Κάθε ιδέα έχει ένα σκοπό, και ο σκοπός της είναι πάντα το φυσικό αποτέλεσμα αυτού που είναι. Το κάθε τι που προέρχεται από το εγώ είναι το φυσικό αποτέλεσμα του κεντρικού του πιστεύω, και ο τρόπος να εξαλείψεις τα αποτελέσματά του είναι απλά να αναγνωρίσεις ότι η πηγή τους δεν είναι φυσική, εφόσον δεν συμφωνεί με την αληθινή σου φύση. Είπα προηγουμένως ότι όταν η θέλησή σου είναι αντίθετη με του Θεού αυτό είναι ευσεβής πρόθος και όχι πραγματική θέληση. Η δική Του Θέληση είναι Μία **διότι** η επέκτασή της Θέλησής Του δεν μπορεί να είναι διαφορετική από τον εαυτό της. Η πραγματική σύγκρουση που βιώνεις, λοιπόν, είναι ανάμεσα στις μάταιες επιθυμίες του εγώ και στην Θέληση του Θεού, την οποία μοιράζεσαι μαζί Του. Μπορεί αυτή να είναι μια αληθινή σύγκρουση;

6. Δική σου είναι η ανεξαρτησία της δημιουργίας, όχι η αυτονομία. Το δημιουργικό σου έργο βασίζεται στην ολοκληρωτική σου εξάρτηση από τον Θεό ο οποίος μοιράζεται την λειτουργία Του μαζί σου. Με την προθυμία Του να την μοιράζεται, Αυτός έγινε το ίδιο εξαρτημένος από σένα όσο κι εσύ από Αυτόν. Μην αποδίδεις την αλαζονεία του εγώ σε Αυτόν ο οποίος δεν βούλεται να είναι ανεξάρτητος από σένα. Αυτός σε έχει συμπεριλάβει μέσα στην δική Του Αυτονομία. Είναι δυνατόν να πιστεύεις ότι η αυτονομία έχει νόημα χωρίς Αυτόν; Η πίστη στην αυτονομία του εγώ σου κοστίζει την γνώση της εξάρτησής σου από τον Θεό, στην οποία βρίσκεται η ελευθερία σου. Το εγώ βλέπει κάθε εξάρτηση ως απειλητική, και έχει διαστρεβλώσει ακόμα και την λαχτάρα σου για τον Θεό σε κάποιο μέσον δικής του εδραίωσης. Αλλά μην γελιέσαι από τον τρόπο που ερμηνεύει την σύγκρουση σου.

7. Το εγώ πάντα επιτίθεται για χάρη του διαχωρισμού. Πιστεύοντας ότι έχει την δύναμη να το κάνει αυτό δεν κάνει τίποτα άλλο, διότι ο στόχος της αυτονομίας του **δεν είναι** τίποτα άλλο. Το εγώ βρίσκεται σε απόλυτη σύγχυση όσον αφορά την πραγματικότητα, αλλά δεν χάνει τον στόχο του από τα μάτια του. Επαγρυπνεί πολύ περισσότερο από σένα, διότι είναι απόλυτα σίγουρο για τον σκοπό του. Εσύ βρίσκεσαι σε σύγχυση επειδή δεν αναγνωρίζεις τον δικό σου σκοπό.

8. Πρέπει να αναγνωρίσεις ότι το τελευταίο πράγμα που το εγώ επιθυμεί είναι να συνειδητοποιήσεις ότι το φοβάσαι. Διότι αν το εγώ μπορούσε να προκαλέσει μέσα σου τον

φόβο, θα μείωνε την ανεξαρτησία σου και θα εξασθενούσε την δύναμή σου. Ωστόσο, ο μόνος του ισχυρισμός για να σε κρατήσει υπάκουο προς αυτό είναι ότι μπορεί να σου δώσει δύναμη. Χωρίς αυτή την πίστη δεν θα το άκουγες καθόλου. Πώς, λοιπόν, μπορεί να συνεχιστεί η ύπαρξή του αν εσύ συνειδητοποιήσεις ότι, όταν το αποδέχεσαι, μειώνεις τον εαυτό σου και στερείσαι την δύναμη σου;

9. Το εγώ μπορεί και πραγματικά σου επιτρέπει να θεωρείς τον εαυτό σου υπεροπτικό, άπιστο, «αμέριμνο», απόμακρο, συναισθηματικά ρηχό, σκληρό, απαθή και ακόμα και απελπισμένο, αλλά όχι πραγματικά φοβισμένο. Η ελαχιστοποίηση του φόβου, αλλά όχι η κατάργησή του, είναι η συνεχής προσπάθεια του εγώ, και πραγματικά αυτή είναι μια ικανότητα στην οποία είναι πολύ επινοητικό. Πώς μπορεί να διακηρύσσει τον διαχωρισμό χωρίς να τον στηρίζει μέσω του φόβου, και πώς εσύ θα το άκουγες αν αναγνώριζες ότι αυτό πραγματικά κάνει;

10. Επομένως, η αναγνώρισή σου ότι αυτό που φαίνεται ότι σε διαχωρίζει από τον Θεό είναι μόνο ο φόβος, άσχετα με την μορφή που παίρνει και από το πώς το εγώ θέλεις να το βιώσεις, είναι η βασική απειλή για το εγώ. Με αυτή την επίγνωση, κλονίζονται τα θεμέλια του ονείρου αυτονομίας του. Διότι ενώ μπορεί να ενθαρρύνεις μια ψευδή ιδέα ανεξαρτησίας, δεν θα δεχτείς το κόστος του φόβου αν το αναγνωρίσεις. Όμως, αυτό είναι το κόστος, και το εγώ δεν μπορεί να το ελαχιστοποιήσει. Αν παραβλέπεις την αγάπη παραβλέπεις τον εαυτό σου, και πρέπει να φοβάσαι την μη πραγματικότητα **διότι** έχεις αρνηθεί τον εαυτό σου. Όταν πιστεύεις ότι έχεις επιτεθεί με επιτυχία στην αλήθεια, πιστεύεις ότι η επίθεση έχει δύναμη. Πολύ απλά, τότε, φοβάσαι τον ίδιο σου τον εαυτό. Και κανένας δεν θέλει να βρει αυτό που πιστεύει ότι θα τον κατέστρεφε.

11. Αν μπορούσε να επιτευχθεί ο στόχος του εγώ για αυτονομία, τότε ο σκοπός του Θεού θα ματαιωνόταν, κι αυτό είναι αδύνατον. Μόνο μαθαίνοντας τι είναι ο φόβος μπορείς τελικά να ξεχωρίσεις το δυνατό από το αδύνατο και το ψευδές από το αληθές. Σύμφωνα με την διδασκαλία του εγώ, **ο δικός του** στόχος μπορεί να επιτευχθεί και όχι ο στόχος του Θεού. Σύμφωνα με την διδασκαλία του Αγίου Πνεύματος, **μόνο** ο σκοπός του Θεού μπορεί να επιτευχθεί, κι αυτό έχει ήδη γίνει.

12. Ο Θεός εξαρτάται από σένα όσο κι εσύ εξαρτάσαι από Αυτόν, διότι η Αυτονομία Του συμπεριλαμβάνει και την δική σου, κι επομένως είναι ατελής χωρίς αυτήν. Μπορείς να διασφαλίσεις την αυτονομία σου μόνο όταν ταυτίζεσαι με Αυτόν, και εκπληρώνεις την πραγματική σου λειτουργία. Το εγώ πιστεύει ότι όταν εκπληρώνεις τον δικό του στόχο βρίσκεις την ευτυχία. Αλλά σου δίδεται να γνωρίζεις ότι η λειτουργία του Θεού είναι δική σου, και η ευτυχία δεν μπορεί να βρεθεί χωρίς την ενωμένη Θέλησή Σας. Αναγνώρισε μόνο ότι ο στόχος του εγώ, τον οποίο με τόση επιμέλεια έχεις κυνηγήσει, απλά σου έφερε φόβο, και θα είναι πια δύσκολο να ισχυριστείς ότι ο φόβος είναι ευτυχία. Το εγώ στηριζόμενο από τον φόβο, θέλει να το πιστέψεις αυτό. Όμως, ο Υιός του Θεού δεν είναι παράφρων, και δεν μπορεί να το πιστέψει. Την στιγμή που θα το αναγνωρίσει δεν θα το δεχτεί. Διότι μόνο οι παράφρονες θα διάλεγαν τον φόβο αντί για την αγάπη, και μόνο οι παράφρονες θα μπορούσαν να πιστέψουν ότι η αγάπη μπορεί να κερδηθεί με την επίθεση. Οι σώφρονες όμως συνειδητοποιούν ότι μόνο η επίθεση μπορεί να παράγει φόβο, από τον οποίο τους προστατεύει ολοκληρωτικά η Αγάπη του Θεού.

13. Το εγώ αναλύει · το Άγιο Πνεύμα δέχεται. Η εκτίμηση της ολότητας έρχεται μόνο μέσω της αποδοχής, διότι το να αναλύεις σημαίνει ότι κατακερματίζεις ή διαχωρίζεις. Η προσπάθεια να κατανοήσεις την ολότητα κατακερματίζοντάς την είναι προφανώς η χαρακτηριστική αντιφατική προσέγγιση του εγώ για τα πάντα. Το εγώ πιστεύει ότι η δύναμη, η κατανόηση και η αλήθεια έγκεινται στον διαχωρισμό, και για να στηρίξει αυτή την πίστη πρέπει να επιτεθεί. Μην γνωρίζοντας ότι αυτή η πίστη δεν μπορεί να εδραιωθεί, και διακατεχόμενο από τη έμμονη ιδέα της βεβαιότητας ότι ο διαχωρισμός είναι η σωτηρία, το εγώ επιτίθεται στο κάθε τι που αντιλαμβάνεται κόβοντάς το σε μικρά ασύνδετα κομμάτια, δίχως ουσιαστικές σχέσεις, άρα δίχως νόημα. Το εγώ πάντα θα αντικαθιστά το νόημα με το χάος, διότι αν για το εγώ ο διαχωρισμός είναι η σωτηρία, τότε η αρμονία είναι απειλή.

14. Η ερμηνεία που δίνει το εγώ για τους νόμους της αντίληψης είναι αναπόφευκτα, το ακριβές αντίθετο από την ερμηνεία που δίνει το Άγιο Πνεύμα. Το εγώ εστιάζει στο σφάλμα και παραβλέπει την αλήθεια. Κάνει πραγματικό κάθε λάθος που αντιλαμβάνεται, και με χαρακτηριστικούς κυκλικούς συλλογισμούς καταλήγει ότι εξαιτίας του λάθους, είναι αδύνατον να έχει νόημα η συνεπής αλήθεια. Το επόμενο βήμα, λοιπόν, είναι προφανές. Αν η συνεπής αλήθεια είναι δίχως νόημα, τότε η ασυνέπεια πρέπει να είναι αληθινή. Κρατώντας το σφάλμα ξεκάθαρα μέσα στο νου, και προστατεύοντας ό,τι έχει μετατρέψει σε αληθινό, το εγώ προχωρά στο επόμενο βήμα του τρόπου σκέψης του: Το σφάλμα είναι αληθινό και η αλήθεια

είναι το σφάλμα.

15. Το εγώ δεν κάνει καμιά προσπάθεια για να το καταλάβει αυτό, και προφανώς δεν είναι κατανοητό, αλλά κάνει συνεχώς κάθε προσπάθεια για να το αποδείξει. Με την ανάλυση επιτίθεται στο νόημα, και επιτυγχάνει έτσι να το παραβλέπει και να απομένει με μια σειρά θρυμματισμένων αντιλήψεων τις οποίες ενοποιεί για δικό του λογαριασμό. Αυτό, λοιπόν, γίνεται το σύμπαν που αντιλαμβάνεται. Και αντίστοιχα αυτό είναι το σύμπαν, που με την σειρά του, γίνεται η απόδειξη της δικής του πραγματικότητας.

16. Μην υποτιμάς την γοητεία που έχουν οι αποδείξεις του εγώ σε εκείνους που θέλουν να το ακούν. Η επιλεκτική αντίληψη επιλέγει τους μάρτυρες της προσεκτικά, και οι μάρτυρες της είναι συνεπείς. Το επιχείρημα υπέρ της παραφροσύνης είναι ισχυρό για τους παράφρονες. Διότι η αιτιολόγηση τελειώνει εκεί που αρχίζει, και κανένα σύστημα σκέψης δεν υπερβαίνει την πηγή του. Ωστόσο, η αιτιολόγηση που δεν έχει νόημα δεν μπορεί να αποδείξει τίποτα, κι αυτοί που έχουν πειστεί από αυτή πλανώνται. Μπορεί το εγώ να διδάξει αληθινά όταν παραβλέπει την αλήθεια; Μπορεί να αντιληφθεί αυτό που το ίδιο έχει αρνηθεί; Οι μάρτυρές του πραγματικά επικυρώνουν την άρνησή του, αλλά δεν επικυρώνουν την ανυπαρξία αυτών που έχει αρνηθεί. Το εγώ κοιτάζει κατευθείαν προς τον Πατέρα και δεν Τον βλέπει, διότι έχει αρνηθεί τον Υιό Του.

17. Δεν θα ήθελες να θυμηθείς τον Πατέρα; Δέξου τον Υιό Του και θα Τον θυμηθείς. Τίποτα δεν μπορεί να αποδείξει ότι ο Υιός Του είναι ανάξιος, διότι τίποτα δεν μπορεί να αποδείξει ότι ένα τέτοιο ψέμα είναι αληθινό. Κοιτώντας τον Υιό μέσα από τα μάτια του εγώ βλέπεις την απόδειξη ότι ο Υιός Του δεν υπάρχει, όμως εκεί όπου είναι ο Υιός πρέπει να είναι και ο Πατέρας. Δέξου αυτό που ο Θεός δεν αρνείται, και θα πάρεις την απόδειξη της αλήθειας του. Οι μάρτυρες του Θεού στέκουν μέσα στο φως Του και βλέπουν αυτό που Εκείνος δημιούργησε. Η σιωπή τους είναι το σημάδι ότι έχουν δει τον Υιό του Θεού, και μέσα στην Παρουσία του Χριστού δεν χρειάζεται να αποδείξουν τίποτα, διότι ο Χριστός μιλά σε αυτούς για τον Εαυτό Του και για τον Πατέρα Του. Είναι σιωπηλοί διότι ο Χριστός τους μιλά, και αυτοί μιλούν με τα δικά Του λόγια.

18. Κάθε αδελφός που συναντάς γίνεται μάρτυρας για τον Χριστό ή για το εγώ, ανάλογα με το τι αντιλαμβάνεσαι σε αυτόν. Ο κάθε ένας σε πείθει για αυτό που θέλεις να αντιληφθείς, και για την πραγματικότητα του βασιλείου για το οποίο έχεις επιλέξει να επαγρυπνείς. Το κάθε τι που αντιλαμβάνεσαι είναι ένας μάρτυρας του συστήματος σκέψης που θέλεις να είναι αληθινό. Κάθε αδελφός έχει την δύναμη να σε απελευθερώσει, αν επιλέξεις να είσαι ελεύθερος. Δεν μπορείς να δέχεσαι ψευδείς μαρτυρίες από αυτόν εκτός κι αν έχεις εγείρει ψευδείς μαρτυρίες εναντίον του. Αν αυτός δεν σου μιλάει για τον Χριστό, τότε εσύ δεν μίλησες για τον Χριστό σε αυτόν. Ακούς μόνο την δική σου φωνή, κι αν ο Χριστός μιλά μέσα από σένα, τότε θα Τον ακούς.

VI. Η Αφύπνιση στην Λύτρωση.

1. Είναι αδύνατον να μην πιστεύεις αυτό που βλέπεις, αλλά είναι εξίσου αδύνατον να βλέπεις αυτό που δεν πιστεύεις. Οι αντιλήψεις στηρίζονται στην εμπειρία, και η εμπειρία οδηγεί στην πίστη. Όταν παγιωθούν οι πεποιθήσεις, οι αντιλήψεις σταθεροποιούνται. Άρα, το αποτέλεσμα είναι να βλέπεις **όντως** αυτό που πιστεύεις. Αυτό εννοούσα όταν είπα, «Ευλογημένοι είστε εσείς που δεν έχετε δει και όμως πιστεύετε,» διότι εκείνοι που πιστεύουν στην ανάσταση θα την δουν. Η ανάσταση είναι ο πλήρης θρίαμβος του Χριστού πάνω στο εγώ, όχι μέσω της επίθεσης, αλλά μέσω της υπέρβασης. Διότι ο Χριστός όντως ανυψώνεται πάνω από το εγώ και όλα του τα έργα, και ανέρχεται στον Πατέρα και την Βασιλεία Του.

2. Προτιμάς να πάρεις μέρος στην ανάσταση ή στην σταύρωση; Προτιμάς να καταδικάσεις τους αδελφούς σου ή να τους ελευθερώσεις; Θα ήθελες να υπερβείς την φυλακή σου και να ανέλθεις στον Πατέρα; Αυτές οι ερωτήσεις είναι όλες το ίδιο, και απαντώνται μαζί. Έχει υπάρξει πολλή σύγχυση για το τι σημαίνει η αντίληψη, διότι η λέξη χρησιμοποιείται και για την επίγνωση και για την ερμηνεία της επίγνωσης. Ωστόσο, δεν μπορείς να έχεις επίγνωση δίχως την ερμηνεία, διότι αυτό που αντιλαμβάνεσαι **είναι** η δική σου ερμηνεία.

3. Αυτά τα μαθήματα είναι απολύτως σαφή. Αν εσύ δεν τα βλέπεις καθαρά, αυτό συμβαίνει διότι τα ερμηνεύεις λάθος, κι επομένως δεν τα πιστεύεις. Κι εφόσον η πίστη προσδιορίζει την αντίληψη, δεν αντιλαμβάνεσαι τι σημαίνουν και για αυτό δεν τα δέχεσαι. Όμως, διαφορετικές εμπειρίες οδηγούν σε διαφορετικά πιστεύω, και αντίστοιχα σε διαφορετικές αντιλήψεις. Διότι οι αντιλήψεις μαθαίνονται **μαζί** με τα πιστεύω, και η εμπειρία όντως διδάσκει. Σε οδηγώ σε ένα νέο είδος εμπειρίας έτσι ώστε να γίνεσαι όλο και λιγότερο πρόθυμος να αρνηθείς. Να

μαθαίνεις για τον Χριστό είναι εύκολο, διότι το να αντιλαμβάνεσαι μαζί με Του δεν έχει καθόλου ένταση. Οι αντιλήψεις του είναι η φυσική κατάσταση της επίγνωσης σου, και μόνο οι διαστρεβλώσεις που εισάγεις εσύ σε κουράζουν. Άφησε τον Χριστό μέσα σου να ερμηνεύει για λογαριασμό σου, και μην προσπαθείς να περιορίσεις αυτό που βλέπεις με στενόμυαλα, περιορισμένα πιστεύω που είναι ανάξια του Υιού του Θεού. Διότι μέχρι ο Χριστός να έρθει στους δικούς Του, ο Υιός του Θεού θα βλέπει τον εαυτό του ως ορφανό από Πατέρα.

4. Είμαι η ανάσταση **σου** και η ζωή **σου**. Ζεις μέσα σε μένα διότι ζεις μέσα στον Θεό. Και ο κάθε ένας ζει μέσα σε σένα, όπως κι εσύ ζεις μέσα στον κάθε έναν. Μπορείς, λοιπόν, να αντιλαμβάνεσαι ως ανάξιο έναν αδελφό και να μην αντιλαμβάνεσαι έτσι και εαυτό σου; Και μπορείς να αντιλαμβάνεσαι έτσι τον εαυτό σου και να μην αντιλαμβάνεσαι το ίδιο και τον Θεό; Πίστεψε στην ανάσταση διότι έχει επιτευχθεί, κι έχει επιτευχθεί σε σένα. Αυτό είναι τόσο αληθές τώρα όσο θα είναι πάντα, διότι η ανάσταση είναι η Θέληση του Θεού, που δεν γνωρίζει ούτε χρόνο ούτε εξαιρέσεις. Αλλά μην κάνεις ούτε κι εσύ εξαιρέσεις, ειδάλλως δεν θα αντιλαμβάνεσαι τι έχει επιτευχθεί για σένα. Διότι ανερχόμαστε μαζί προς τον Πατέρα, όπως συνέβαινε στην αρχή, συμβαίνει και τώρα και θα συμβαίνει πάντα, διότι αυτή είναι η φύση του Υιού του Θεού όπως τον δημιούργησε ο Πατέρας του.

5. Μην υποτιμάς την δύναμη της αφοσίωσης του Υιού του Θεού, ούτε την δύναμη που έχει πάνω του ο θεός που λατρεύει. Διότι αυτός τοποθετεί τον εαυτό του στον βωμό του θεού του, είτε είναι ο θεός που έφτιαξε ο ίδιος, ή ο Θεός ο Οποίος τον δημιούργησε. Να γιατί η σκλαβιά του είναι τόσο απόλυτη όσο και η ελευθερία του, επειδή υπακούει μόνο στον θεό που έχει αποδεχτεί. Ο Θεός της σταύρωσης απαιτεί σταύρωση, και οι οπαδοί του υπακούν. Στο όνομά του σταυρώνουν τους εαυτούς τους, πιστεύοντας ότι η δύναμη του Υιού του Θεού γεννιέται από την θυσία και τον πόνο. Ο Θεός της ανάστασης δεν απαιτεί τίποτα, διότι δεν θέλει να σου αφαιρέσει τίποτα. Αυτός δεν απαιτεί υπακοή, διότι η υπακοή προϋποθέτει υποταγή. Αυτός θέλει μόνο να μάθεις την δική σου θέληση και να την ακολουθήσεις, όχι στο πνεύμα της θυσίας και της υποταγής, αλλά μέσα στο πνεύμα της χαράς και της ελευθερίας.

6. Η ανάσταση εμπνέει την πίστη σου με χαρά, διότι είναι το σύμβολο της χαράς. Όλη η δύναμη της βρίσκεται στο γεγονός ότι αντιπροσωπεύει αυτό που θέλεις να είσαι. Η ελευθερία να αφήσεις πίσω σου όλα όσα σε πληγώνουν και σε ταπεινώνουν και σε τρομάζουν δεν μπορεί να σου επιβληθεί δια της βίας, αλλά μπορεί να σου προσφερθεί μέσα από την χάρη του Θεού. Κι εσύ μπορείς να την δεχτείς με την χάρη Του, διότι ο Θεός είναι γενναιόδωρος προς τον Υιό Του, και τον δέχεται ως δικό Του δίχως αμφισβήτηση. Ποιος, λοιπόν, είναι ο **δικός σου**; Ο Πατέρας σου έχει δώσει όλα όσα είναι δικά Του, και Αυτός ο Ίδιος είναι δικός σου μαζί με αυτά. Φύλαξέ τα μέσα στην ανάστασή τους, ειδάλλως δεν θα αφυπνιστείς μέσα στον Θεό, περιβαλλόμενος με ασφάλεια με ό,τι είναι δικό σου για πάντα.

7. Δεν θα βρεις ειρήνη μέχρι να αφαιρέσεις όλα τα καρφιά από τα χέρια του Υιού του Θεού, και μέχρι να βγάλεις και το τελευταίο αγκάθι από το μέτωπό του. Η Αγάπη του Θεού περιβάλλει τον Υιό Του τον οποίο ο θεός της σταύρωσης καταδικάζει. Μην διδάσκεις ότι πέθανα μάταια. Δίδασκε καλύτερα ότι δεν πέθανα δείχνοντας ότι ζω μέσα σε σένα. Διότι η ακύρωση της σταύρωσης του Υιού του Θεού είναι το έργο της λύτρωσης, στην οποία ο καθένας έχει έναν ρόλο ίσης αξίας. Ο Θεός δεν κρίνει τον αθώο Υιό του. Πως θα μπορούσε, εφόσον έδωσε στον Υιό Του τον Ίδιο τον Εαυτό Του;

8. Έχεις καρφώσει τον εαυτό σου σε έναν σταυρό, και έχεις τοποθετήσει ένα αγκάθιο στεφάνι στο κεφάλι σου. Όμως, δεν μπορείς να σταυρώσεις τον Υιό του Θεού, διότι η Θέληση του Θεού δεν μπορεί να πεθάνει. Ο Υιός Του έχει λυτρωθεί από την δική του σταύρωση, και δεν μπορείς να καταδικάσεις σε θάνατο αυτόν στον οποίο ο Θεός έχει δώσει αιώνια ζωή. Το όνειρο της σταύρωσης κείται ακόμα βαρύ πάνω στα μάτια σου, αλλά αυτό που βλέπεις στα όνειρα δεν είναι η πραγματικότητα. Όσο αντιλαμβάνεσαι τον Υιό του Θεού ως σταυρωμένο, είσαι κοιμισμένος. Και όσο πιστεύεις ότι μπορείς να τον σταυρώσεις, θα βλέπεις μόνο εφιάλτες. Εσύ που αρχίζεις να ξυπνάς έχεις ακόμα επίγνωση των ονείρων, καθώς δεν τα έχεις ξεχάσει ακόμα. Η λησμονιά των ονείρων και η επίγνωση του Χριστού έρχονται μαζί με την αφύπνιση των άλλων για να μοιραστούν την λύτρωσή σου.

9. Θα αφυπνιστείς από το δικό σου κάλεσμα, διότι το Κάλεσμα για αφύπνιση βρίσκεται μέσα σου. Αν εγώ ζω μέσα σου, είσαι αφυπνισμένος. Όμως, πρέπει να δεις τα έργα που κάνω μέσα από σένα, ειδάλλως δεν θα αντιληφθείς ότι τα έχω κάνει για σένα. Μην θέτεις όρια σε αυτό που πιστεύεις ότι μπορώ να κάνω μέσα από εσένα, διαφορετικά δεν θα μπορείς να δεχτείς αυτό που μπορώ να κάνω **για** σένα. Ωστόσο, αυτό έχει ήδη γίνει, και μόνο αν δίδεις όλα όσα έχεις λάβει θα γνωρίσεις ότι ο λυτρωτής σου ζει, και ότι έχεις αφυπνιστεί μαζί του. Η λύτρωση αναγνωρίζεται μόνο όταν την μοιράζεσαι.

10. Ο Υιός του Θεού **έχει σωθεί**. Φέρε μόνο αυτή την επίγνωση στην Υιότητα, και θα έχεις

έναν ρόλο στην λύτρωση τόσο πολύτιμο όσο και ο δικός μου. Διότι και ο δικός σου ρόλος πρέπει να είναι σαν τον δικό μου εφόσον τον μαθαίνεις από μένα. Αν πιστεύεις ότι ο δικός σου ρόλος είναι περιορισμένος, περιορίζεις και τον δικό μου. Δεν υπάρχει σειρά δυσκολίας στα θαύματα διότι όλοι οι Υιοί του Θεού είναι ίσης αξίας, και η ισότητά τους είναι η ενότητά τους. Ολόκληρη η δύναμη του Θεού βρίσκεται μέσα σε κάθε τμήμα Του, και και τίποτα ενάντιο στην Θέλησή Του δεν είναι ούτε μεγάλο ούτε μικρό. Αυτό που δεν υπάρχει δεν έχει μέγεθος και δεν μπορεί να μετρηθεί. Για τον Θεό όλα είναι δυνατά. Και στον Χριστό έχει δοθεί να είναι όμοιος με τον Πατέρα.

VII. Η Κατάσταση της Πραγματικότητας

1. Ο κόσμος έτσι όπως τον αντιλαμβάνεσαι δεν μπορεί να έχει δημιουργηθεί από τον Πατέρα, διότι ο κόσμος δεν είναι έτσι όπως τον βλέπεις. Ο Θεός δημιούργησε μόνο το αιώνιο, ενώ ό,τι βλέπεις είναι φθαρτό. Επομένως, πρέπει να υπάρχει ένας άλλος κόσμος που δεν τον βλέπεις. Η Βίβλος μιλά για έναν νέο Ουρανό και μια νέα γη, όμως αυτό δεν είναι κυριολεκτικό, διότι ό,τι είναι αιώνιο δεν δημιουργείται ξανά. Το να αντιλαμβάνεσαι κάτι εκ νέου σημαίνει ότι απλά το αντιλαμβάνεσαι ξανά, εννοώντας ότι πριν, ή στο ενδιάμεσο, δεν το αντιλαμβανόσουν καθόλου. Ποιος, λοιπόν, είναι ο κόσμος που περιμένει για να τον αντιληφθείς όταν τον δεις;
2. Κάθε σκέψη αγάπης που είχε ποτέ ο Υιός του Θεού είναι αιώνια. Οι σκέψεις αγάπης που αντιλαμβάνεται ο νους του σε αυτόν τον κόσμο είναι η μοναδική πραγματικότητα αυτού του κόσμου. Είναι ακόμα αντιλήψεις, διότι ο ίδιος εξακολουθεί να πιστεύει ότι είναι διαχωρισμένος. Ωστόσο, είναι αιώνιες διότι είναι σκέψεις αγάπης. Και εφόσον είναι σκέψεις αγάπης είναι όμοιες με του Πατέρα, κι επομένως δεν μπορούν να πεθάνουν. Ο πραγματικός κόσμος μπορεί πραγματικά να γίνει αντιληπτός. Το μόνο που είναι απαραίτητο είναι η προθυμία να μην αντιλαμβάνεσαι τίποτα άλλο. Διότι αν αντιλαμβάνεσαι και το καλό και το κακό, τότε δέχεσαι και το ψεύτικο και το αληθινό και δεν κάνεις καμιά διάκριση ανάμεσα τους.
3. Το εγώ μπορεί να δει λίγο καλό, αλλά ποτέ μόνο το καλό. Αυτός είναι ο λόγος που οι αντιλήψεις του είναι τόσο ασταθείς. Δεν απορρίπτει εντελώς την καλοσύνη, διότι αυτό δεν θα το δεχόσουν. Αλλά πάντα προσθέτει κάτι που δεν είναι πραγματικό στο πραγματικό, κι έτσι συγχέει την ψευδαίσθηση με την πραγματικότητα. Διότι οι αντιλήψεις δεν μπορεί να είναι εν μέρει αληθείς. Αν πιστεύεις και στην αλήθεια και στην ψευδαίσθηση, τότε δεν μπορείς να ξεχωρίσεις ποια είναι η αλήθεια. Για να εξασφαλίσεις την προσωπική σου αυτονομία προσπάθησες να δημιουργήσεις με διαφορετικό τρόπο από τον Πατέρα σου, πιστεύοντας ότι αυτό που έφτιαξες είναι σε θέση να είναι διαφορετικό από Αυτόν. Όμως, το κάθε τι αληθινό είναι όμοιο με Αυτόν. Όταν αντιλαμβάνεσαι μόνο τον πραγματικό κόσμο θα οδηγηθείς στον αληθινό Ουρανό, διότι αυτό θα σε κάνει ικανό να τον κατανοήσεις.
4. Η αντίληψη της καλοσύνης δεν είναι γνώση, αλλά η άρνηση του αντίθετου της καλοσύνης σου επιτρέπει να αναγνωρίσεις μια κατάσταση στην οποία δεν υπάρχουν αντίθετα. Και αυτή είναι η κατάσταση της γνώσης. Δίχως αυτή την επίγνωση δεν έχεις εκπληρώσει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται από την γνώση, και μέχρι να το κάνεις αυτό δεν θα γνωρίσεις ότι αυτή είναι ήδη δική σου. Κατασκεύασες πολλές ιδέες που έχεις παρεμβάλλει ανάμεσα σε σένα και τον Δημιουργό σου, και αυτές οι πεποιθήσεις είναι ο κόσμος έτσι όπως τον αντιλαμβάνεσαι. Η αλήθεια δεν απουσιάζει εδώ, αλλά είναι συσκοτισμένη. Δεν γνωρίζεις την διαφορά ανάμεσα σε αυτό που έχεις φτιάξει και σε αυτό που δημιούργησε ο Θεός, επομένως δεν γνωρίζεις και την διαφορά ανάμεσα σε αυτό που έχεις φτιάξει και σε αυτό που **εσύ** έχεις δημιουργήσει. Το να πιστεύεις ότι μπορείς να αντιληφθείς τον πραγματικό κόσμο σημαίνει ότι πιστεύεις ότι μπορείς να γνωρίσεις τον εαυτό σου. Μπορείς να γνωρίσεις τον Θεό διότι αυτό είναι το Θέλημά Του. Ο πραγματικός κόσμος είναι όλα όσα έχει διαφυλάξει το Άγιο Πνεύμα από αυτά που έχεις κατασκευάσει, και το να αντιλαμβάνεσαι μόνο αυτό είναι σωτηρία, διότι είναι η αναγνώριση ότι μόνο η πραγματικότητα είναι αληθινή.

VIII. Το Πρόβλημα και η Απάντησή Του

1. Αυτά τα μαθήματα είναι πολύ απλά. Ίσως δεν νιώθεις ότι χρειάζεσαι μαθήματα τα οποία, τελικά, διδάσκουν ότι μόνο η πραγματικότητα είναι αληθινή. Το πιστεύεις αυτό όμως; Όταν αντιληφθείς τον αληθινό κόσμο, θα αναγνωρίσεις ότι δεν το πίστευες. Ωστόσο, η ταχύτητα με

την οποία η νέα σου και η μόνη αληθινή αντίληψη θα μεταφραστεί σε γνώση δεν θα σου αφήσει παρά μόνο μια στιγμή για να συνειδητοποιήσεις ότι μόνο αυτή είναι αληθινή. Και τότε όλα όσα έφτιαξες εσύ θα ξεχαστούν · τα καλά και τα κακά, τα εσφαλμένα και τα αληθινά. Διότι καθώς ο Ουρανός και η γη γίνονται ένα, ακόμα και ο πραγματικός κόσμος θα εξαφανιστεί από τα μάτια σου. Το τέλος του κόσμου δεν είναι η καταστροφή του, αλλά η μετάφρασή του σε Παράδεισο. Η εκ νέου ερμηνεία του κόσμου είναι η μετατροπή όλης της αντίληψης σε γνώση.

2. Η Βίβλος σας λέει να γίνετε σαν μικρά παιδιά. Τα μικρά παιδιά αναγνωρίζουν ότι δεν καταλαβαίνουν αυτό που αντιλαμβάνονται, κι έτσι ρωτούν τι σημαίνει. Μην κάνεις το λάθος να πιστέψεις ότι καταλαβαίνεις αυτό που αντιλαμβάνεσαι, διότι θα χάσεις το νόημα του. Ωστόσο, το Άγιο Πνεύμα έχει διαφυλάξει το νόημα του για σένα, και αν Το αφήσεις να το ερμηνεύσει, θα σου επαναφέρει αυτό που πέταξες. Όμως, όσο πιστεύεις ότι γνωρίζεις το νόημα όσων αντιλαμβάνεσαι, δεν θα νοιώθεις την ανάγκη να το ζητάς από Αυτό.

3. Δεν γνωρίζεις το νόημα όσων αντιλαμβάνεσαι. Καμία σκέψη σου δεν είναι απόλυτα αληθινή. Αυτή η αναγνώριση αποτελεί ένα καλό ξεκίνημα. Δεν έχεις καθοδηγηθεί εσφαλμένα · δεν έλαβες καμία καθοδήγηση. Χρειάζεσαι απαραίτητα καθοδήγηση στην αντίληψη, επειδή δεν καταλαβαίνεις τίποτα. Αναγνώρισε το αυτό, αλλά μην το δέχεσαι, διότι η κατανόηση είναι η κληρονομιά σου. Οι αντιλήψεις μαθαίνονται, κι εσύ δεν είσαι άνευ Διδασκάλου. Ωστόσο, η προθυμία σου να μάθεις από Αυτόν εξαρτάται από την προθυμία σου να αμφισβητήσεις όλα όσα έχεις μάθει από μόνος σου, διότι εσύ που έμαθες λάθος δεν θα πρέπει εσύ να είσαι ο δάσκαλος του εαυτού σου.

4. Κανένας δεν μπορεί να στερήσει την αλήθεια από κανέναν άλλον εκτός από τον εαυτό του. Όμως, ο Θεός δεν θα σου αρνηθεί την Απάντηση που σου έδωσε. Ζήτησε, λοιπόν, αυτό που είναι δικό σου, αλλά δεν το έφτιαξες εσύ, και μην αμύνεσαι ενάντια στην αλήθεια. Εσύ δημιούργησες το πρόβλημα στο οποίο ο Θεός έδωσε την απάντηση. Ρώτησε λοιπόν τον εαυτό σου κάτι πολύ απλό:

Θέλω το πρόβλημα ή την απάντηση;

Αποφάσισε υπέρ της απάντησης και θα την έχεις, διότι θα την δεις έτσι όπως είναι, και είναι ήδη δική σου.

5. Μπορεί να παραπονιέσαι ότι αυτά τα μαθήματα δεν είναι αρκετά συγκεκριμένα για να τα κατανοήσεις και να τα χρησιμοποιήσεις. Όμως ίσως δεν έχεις κάνει αυτό που συγκεκριμένα συνιστούν. Αυτά δεν είναι μαθήματα στο πεδίο των ιδεών, αλλά στο πεδίο της πρακτικής τους εφαρμογής. Τίποτα δεν θα μπορούσε να είναι πιο συγκεκριμένο από το να σου λένε ότι, αν ζητήσεις θα λάβεις. Το Άγιο Πνεύμα θα απαντήσει σε κάθε συγκεκριμένο πρόβλημα όσο εσύ πιστεύεις ότι τα προβλήματα είναι συγκεκριμένα. Η απάντησή Του είναι και πολλές και μία, για όσο διάστημα εσύ πιστεύεις ότι το ένα είναι πολλά. Μπορεί να φοβάσαι την συγκεκριμένη Του απάντηση, από φόβο γι αυτό που νομίζεις ότι θα απαιτήσει από σένα. Ωστόσο, μόνο όταν ρωτάς θα μάθεις πως, ό,τι προέρχεται από τον Θεό δεν απαιτεί κάτι από σένα. Ο Θεός δίνει · δεν παίρνει. Όταν εσύ αρνείσαι να ζητήσεις, είναι επειδή πιστεύεις ότι το να ζητάς σημαίνει να παίρνεις και όχι να μοιράζεσαι.

6. Το Άγιο Πνεύμα θα σου δώσει μόνο ό,τι είναι δικό σου, και δεν θα πάρει τίποτα σε αντάλλαγμα. Διότι ό,τι είναι δικό σου είναι τα πάντα, και το μοιράζεσαι με τον Θεό. Αυτή είναι η πραγματικότητά του. Θα ήταν ικανό το Άγιο Πνεύμα, το Οποίο επιθυμεί μόνο να επανορθώνει, να παρερμηνεύσει την ερώτηση που πρέπει να κάνεις για να λάβεις την απάντησή Του; **Έχεις** ακούσει την απάντηση, αλλά έχεις παρεξηγήσει την ερώτηση. Πιστεύεις ότι ζητώντας καθοδήγηση από το Άγιο Πνεύμα ζητάς τη στέρηση.

7. Μικρό παιδί του Θεού, δεν καταλαβαίνεις τον Πατέρα σου. Πιστεύεις σε έναν κόσμο που παίρνει, διότι πιστεύεις ότι αποκτάς παίρνοντας. Και με αυτή την αντίληψη έχασες την θέα του αληθινού κόσμου. Φοβάσαι τον κόσμο έτσι όπως τον βλέπεις, αλλά ο αληθινός κόσμος εξακολουθεί να είναι δικός σου φτάνει να τον ζητήσεις. Μην τον αρνείσαι στον εαυτό σου, διότι μόνο αυτός μπορεί να σε ελευθερώσει. Τίποτα που να προέρχεται από τον Θεό δεν σκλαβώνει τον Υιό Του τον οποίον δημιούργησε ελεύθερο και του οποίου η ελευθερία προστατεύεται από την Ύπαρξή Του. Ευλογημένος είσαι εσύ που είσαι πρόθυμος να ζητήσεις την αλήθεια δίχως φόβο, διότι μόνο έτσι θα μάθεις ότι η απάντησή Του είναι η απελευθέρωση από τον φόβο.

8. Όμορφο παιδί του Θεού, ζητάς μόνο αυτό που σου υποσχέθηκα. Πιστεύεις ότι θα σε εξαπατούσα; Η Βασιλεία των Ουρανών **είναι** μέσα σου. Πίστεψε ότι η αλήθεια είναι μέσα μου, διότι εγώ γνωρίζω ότι **είναι** μέσα σου. Οι Υιοί του Θεού δεν έχουν τίποτα που να μην το μοιράζονται. Ζήτησε την αλήθεια από οποιονδήποτε Υιό του Θεού, και θα την έχεις ζητήσει από μένα. Δεν υπάρχει ούτε ένας από εμάς που να μην έχει την απάντηση μέσα του, για να

την δώσει σε όποιον την ζητήσει.

9. Ζήτησε οτιδήποτε από τον Υιό του Θεού και ο Πατέρας του θα σου απαντήσει, διότι ο Χριστός δεν πλανάται για τον Πατέρα Του και ο Πατέρας Του δεν πλανάται για Αυτόν. Μην πλανάσαι, λοιπόν, για τον αδελφό σου, και δεξ μόνο τις σκέψεις αγάπης του ως πραγματικότητά του, διότι με το να αρνηθείς ότι ο νους του είναι διχασμένος θα θεραπεύσεις τον δικό σου νου. Δέξου τον έτσι όπως τον δέχεται ο Πατέρας του και θεράπευσέ τον εν Χριστώ, διότι ο Χριστός είναι η δική του θεραπεία και η δική σου. Ο Χριστός είναι ο Υιός του Θεού ο Οποίος δεν είναι με κανένα τρόπο διαχωρισμένος από τον Πατέρα Του, του Οποίου κάθε σκέψη είσαι τόσο στοργική όσο και η Σκέψη του Πατέρα Του από την οποία δημιουργήθηκε. Μην πλανάσαι για τον Υιό του Θεού, γιατί έτσι θα πλανάσαι και για τον εαυτό σου. Και όταν πλανάσαι για τον εαυτό σου, πλανάσαι και για τον Πατέρα σου, για τον Οποίον καμία πλάνη δεν είναι δυνατή.

10. Στον πραγματικό κόσμο δεν υπάρχει ασθένεια, διότι δεν υπάρχει διαχωρισμός, ούτε διχασμός. Μόνο οι σκέψεις αγάπης αναγνωρίζονται, και επειδή κανένας δεν είναι δίχως την βοήθεια σου, η Βοήθεια του Θεού πηγαινει μαζί σου παντού. Καθώς προθυμοποιείσαι να δεχτείς αυτή την Βοήθεια με το να Την ζητήσεις, θα Την δίδεις επειδή ακριβώς Την θέλεις. Τίποτε δεν θα είναι πέρα από την θεραπευτική σου δύναμη, διότι τίποτε δεν θα μείνει αναπάντητο απλά με το να το ζητήσεις. Ποια προβλήματα δεν θα εξαφανιστούν στην Παρουσία της Απάντησης του Θεού; Ζήτα, λοιπόν, να μάθεις την πραγματικότητα του αδελφού σου, διότι αυτή θα αντιλαμβάνεσαι σε αυτόν, και θα δεις την δική σου ομορφιά να αντανακλάται στην δική του.

11. Μην δέχεσαι την ασταθή αντίληψη που έχει ο αδελφός σου για τον εαυτό του διότι ο διχασμένος νους του είναι δικός σου, κι εσύ δεν θα δεχτείς την θεραπεία σου δίχως την δική του. Διότι μοιράζεστε τον πραγματικό κόσμο όπως μοιράζεστε και τον Ουρανό, και η δική του θεραπεία είναι και δική σου. Το να αγαπάς τον εαυτό σου σημαίνει να τον θεραπεύεις, και δεν μπορείς να αντιλαμβάνεσαι ένα μέρος σου ως ασθενές και να επιτυγχάνεις τον στόχο σου. Αδελφέ, θεραπεύουμε μαζί, όπως ζούμε και μαζί και αγαπούμε μαζί. Μην πλανάσαι για τον Υιό του Θεού, διότι αυτός είναι ένα με τον εαυτό του και ένα με τον Πατέρα Του. Αγάπησε αυτόν που είναι ο αγαπημένος του Πατέρα του, και θα μάθεις για την Αγάπη του Πατέρα προς εσένα.

12. Αν αντιλαμβάνεσαι προσβολή σε έναν αδελφό αφαιρέσε την προσβολή από τον νου σου, διότι προσβάλλεσαι από τον Χριστό και πλανάσαι για Αυτόν. Θεράπευσε εν Χριστώ και μην προσβάλλεσαι από Αυτόν, διότι δεν υπάρχει προσβολή σε Αυτόν. Αν αυτό που αντιλαμβάνεσαι σε προσβάλλει, θίγεται από τον εαυτό σου και καταδικάζεις τον Υιό του Θεού τον οποίο ο Θεός δεν καταδίκασε. Άφησε το Άγιο Πνεύμα να απομακρύνει όλες τις προσβολές του Υιού του Θεού εναντίον του εαυτού του και μην αντιλαμβάνεσαι κανέναν παρά μόνο μέσα από την δική Του καθοδήγηση, διότι Αυτό θα σε σώσει από κάθε καταδίκη. Δέξου την θεραπευτική Του δύναμη και χρησιμοποίησέ την για όλους όσους σου στέλνει, διότι το Άγιο Πνεύμα θέλει να θεραπεύσει τον Υιό του Θεού, για τον οποίο δεν πλανάται.

13. Τα παιδιά αντιλαμβάνονται τρομακτικά φαντάσματα και τέρατα και δράκους, και τρομάζουν. Όμως, αν ρωτήσουν κάποιον που εμπιστεύονται τι σημαίνουν αυτά που αντιλαμβάνονται, και είναι πρόθυμα να αφήσουν τις δικές τους ερμηνείες για χάρη της πραγματικότητας, ο φόβος τους φεύγει μαζί με αυτές. Όταν ένα παιδί βοηθηθεί να μεταφράσει το «φάντασμα» του σε κουρτίνα, το «τέρας» του σε σκιά, και τον «δράκο» του σε ένα όνειρο, τότε δεν φοβάται πια, και γελάει χαρούμενα με τον ίδιο του τον φόβο.

14. Εσύ, παιδί μου, φοβάσαι τους αδελφούς σου και τον Πατέρα σου και τον εαυτό σου. Αλλά απλά πλανάσαι για αυτούς. Ρώτησε τι είναι αυτοί τον Δάσκαλο της πραγματικότητας, κι ακούγοντας την απάντησή Του, κι εσύ ο ίδιος θα γελάσεις με τους φόβους σου και θα τους αντικαταστήσεις με την γαλήνη. Διότι ο φόβος δεν βρίσκεται στην πραγματικότητα, αλλά στο νου τον παιδιών που δεν καταλαβαίνουν την πραγματικότητα. Είναι μόνο η έλλειψη κατανόησης που τους τρομάζει, κι όταν μάθουν να αντιλαμβάνονται αληθινά δεν θα φοβούνται. Και για αυτό θα ζητούν την αλήθεια πάλι όταν φοβηθούν. Δεν είναι η πραγματικότητα των αδελφών σου ή του Πατέρα σου ή του εαυτού σου που σε τρομάζει. Δεν γνωρίζεις τι είναι αυτοί, κι έτσι τους αντιλαμβάνεσαι σαν φαντάσματα και τέρατα και δράκους. Ρώτα τι είναι η πραγματικότητά τους το Άγιο Πνεύμα το Οποίο την γνωρίζει, κι Εκείνο θα σου πει τι είναι αυτοί. Διότι εσύ δεν τους καταλαβαίνεις, κι επειδή πλανάσαι από αυτό που βλέπεις χρειάζεσαι την πραγματικότητα για να διασκορπίσει τους φόβους σου.

15. Δεν θα ήθελες να ανταλλάξεις τους φόβους σου με την αλήθεια, αν αυτή η ανταλλαγή είναι δική σου φτάνει μόνο να την ζητήσεις; Διότι εφόσον ο Θεός δεν πλανάται για σένα, μόνο εσύ μπορείς να πλανάσαι για τον εαυτό σου. Όμως μπορείς να μάθεις την αλήθεια για τον εαυτό

σου από το Άγιο Πνεύμα, που θα σε διδάξει ότι, ως μέρος του Θεού, η πλάνη για σένα είναι αδύνατη. Όταν αντιληφθείς τον εαυτό σου δίχως πλάνη, θα δεχτείς τον πραγματικό κόσμο στην θέση του ψευδούς που έφτιαξες. Κι έπειτα ο Πατέρας σου θα σκύψει προς εσένα και θα κάνει το τελευταίο βήμα για σένα, υψώνοντάς σε προς τον Ίδιον.